

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2013 r. w sprawie z powództwa W. W. przeciwko (...) S.A. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w punkcie 1. ustalił, że powód nie jest kontynuatorem polisy odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych o numerze (...) oraz polisy przepisanej o numerze (...) od dnia 27 lipca 2012 roku, w punkcie 2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie, a w punkcie 3. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 32 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło na tle następującego stanu faktycznego: A. M., jako właścicielka samochodu marki S. (...) nr rej (...), posiadała w pozwanym Towarzystwie (...) polisę ubezpieczeniową z tytułu OC posiadaczy pojazdów mechanicznych nr (...), z okresem ochrony od dnia 8 czerwca 2011 r. do dnia 7 czerwca 2012 r. W dniu 6 czerwca 2012 r. A. M. złożyła wniosek o zawarcie umowy OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z Towarzystwem (...) S.A. Umowa została zawarta i potwierdzona polisą nr (...), z okresem ochrony ubezpieczeniowej od dnia 8 czerwca 2012 r. do dnia 7 czerwca 2013 r. Z uwagi na fakt, że A. M. w terminie wynikającym z art. 28 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych nie złożyła wypowiedzenia umowy OC łączącej ją z pozwanym, polisa nr (...) została wznowiona automatycznie pod nr (...) z okresem ochrony od dnia 8 czerwca 2012 r. do dnia 7 czerwca 2013 r. Wysokość składki wynosiła 645 zł i była ona płatna do dnia 6 lipca 2012 r.

W dniu 21 czerwca 2012 r. powód zakupił od A. M. wskazany wyżej samochód osobowy. Razem z pojazdem A. M. wydała powodowi polisę nr (...) zawartą z Towarzystwem (...) S.A. Powód korzystał z tej polisy od chwili nabycia do momentu przerejestrowania pojazdu. Wówczas wypowiedział polisę (...) i ubezpieczył pojazd na własne dane osobowe u innego ubezpieczyciela. Powód dowiadywał się w biurze WARTY, że polisa została wypowiedziana przez poprzednią właścicielkę pojazdu.

Wobec tego, że nie nastąpiło wypowiedzenie umowy ubezpieczenia OC zawartej z pozwanym przez A. M., potwierdzonej polisą nr (...), pozwany uznał tym samym, że powód jako nabywca pojazdu stał się też nabywcą praw z umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą OC posiadaczy pojazdów mechanicznych nr (...). Pozwany wystawił nową polisę na imię i nazwisko powoda, nr (...), będącą kontynuacją poprzednio obowiązującej umowy ubezpieczenia zawartej ze zbywcą pojazdu. N. polisa obejmowała ochroną powoda w okresie od dnia 8 czerwca 2012 r. do dnia 7 czerwca 2013 r. Wysokość składki wynosiła 621,22 zł.

Pismem z dnia 16 lipca 2012 r. pozwany poinformował powoda, że nabył prawo do korzystania do ochrony ubezpieczeniowej w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych do końca okresu obowiązywania polisy zawartej przez zbywcę pojazdu. W związku z powyższym pozwany przesłał powodowi oryginał polisy i wezwał go do opłacenia składki w wysokości 621,22 zł w terminie do dnia 6 sierpnia 2012 r. W odpowiedzi z dnia 26 lipca 2012 r. przesłanej drogą mailową powód wskazał, że od osoby, od której nabył samochód, otrzymał polisę nr (...), zawartą z (...) S.A., którą wypowiedział w ustawowym 30-dniowym terminie, a obecnie nabyty pojazd ubezpieczony jest w innej firmie ubezpieczeniowej. Powód odmówił opłacenia polisy przesłanej przez pozwanego. Pozwany ponownie wezwał powoda do uiszczenia kwoty składki.

W tym stanie rzeczy Sąd I instancji uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części. W ocenie Sądu Rejonowego wobec niezłożenia przez sprzedającą pojazd oświadczenia o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia OC z pozwanym, doszło z mocy prawa do nawiązania stosunku ubezpieczeniowego między stronami. Jednakże powód skutecznie wypowiedział wskazaną umowę, składając oświadczenie z dnia 26 lipca 2012 r.. Ostatecznie zatem powód od dnia 27 lipca 2012 r., tj. od dnia następującego po złożeniu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, nie jest kontynuatorem polisy odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych o numerze (...) oraz polisy przepisanej o numerze (...).

Od powyższego orzeczenia apelację wywiódł pozwany, skarżąc je w zakresie punktów 1. i 3. oraz zarzucając:

- sprzeczność istotnych ustaleń z treścią materiału dowodowego sprawy poprzez uznanie, że korespondencja mailowa skierowana do pozwanego obejmuje oświadczenie o wypowiedzeniu umowy w zestawieniu z zeznaniami powoda z dnia 2 sierpnia 2013 r., w których wskazał, że nie wypowiedział umowy z pozwanym,
- naruszenie art. 31 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że korespondencja mailowa powoda z dnia 26 lipca 2012 r. stanowiła wypełnienie wymogu zawartego w powołanym przepisie co do tego, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy winno zostać złożone na piśmie,
- pominięcie przy rozstrzyganiu sprawy art. 78 k.c. w zakresie wymagań, jakie ustawodawca przewidział dla zachowania formy pisemnej.

W konkluzji do wskazanych zarzutów pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zmianę rozstrzygnięcia o kosztach procesu w zakresie stosownym do dokonanej zmiany wyroku, a także zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Na terminie rozprawy apelacyjnej w dniu 9 kwietnia 2014 r. pełnomocnik pozwanego podtrzymał swą apelację, a powód wniósł o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

Zaskarżone orzeczenie należało uznać za prawidłowe i stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego. Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd pierwszej instancji ustalenia, a w konsekwencji przyjmuje za swoje, uznając za zbędne powielanie ich w treści uzasadnienia.

Nie ma bowiem racji pozwany wskazując, że Sąd Rejonowy nieprawidłowo przyjął, iż powód złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia, zawartej w wyniku kontynuacji poprzedniej umowy łączącej pozwanego ze zbywcą pojazdu. Zdaniem apelującego na przyjęcie takiego stanowiska nie pozwala wykładnia językowa treści korespondencji mailowej powoda, jak i to, że powód w swych zeznaniach wskazał, iż nie wypowiedział umowy ubezpieczenia z pozwanym, gdyż nie uznawał istnienia stosunku prawnego w postaci umowy ubezpieczenia z pozwanym. Wbrew jednak tym zastrzeżeniom w ocenie Sądu odwoławczego Sąd I instancji dokonał trafnej wykładni złożonego przez powoda w mailu z dnia 26 lipca 2012 r. oświadczenia woli co do braku zamiaru w zakresie kontynuacji umowy ubezpieczenia zawartej poprzednio pomiędzy pozwanym ubezpieczycielem a zbywcą pojazdu. W tym miejscu należy zauważyć, że dekodowanie treści oświadczenia woli złożonego pisemnie (czy też utrwalonego za pomocą pisma także w formie elektronicznej) nie może być ograniczone jedynie do zastosowania wykładni językowej, jak to postuluje apelujący. Uwzględnieniu bowiem podlegają również okoliczności, w jakich oświadczenie woli zostało złożone, a także cel oświadczenia wskazany w tekście lub zrekonstruowany na podstawie okoliczności towarzyszących złożeniu oświadczenia. W rozpoznawanej sprawie nie ulega zaś wątpliwości, że zamiarem powoda, dostatecznie uzewnętrznionym we wskazanym wyżej mailu, było zniesienie jakiegokolwiek węzła obligacyjnego pomiędzy stronami procesu, równoznaczne z wypowiedzeniem przedmiotowej umowy ubezpieczenia. Nadto, należy zauważyć, że z korespondencji prowadzonej między stronami drogą mailową, a następnie listownie, wynika, że również pozwany w ten sam sposób odczytał treść oświadczenia powoda zawartego w mailu z dnia 26 lipca 2012 r. Pozwany bowiem domagał się dostarczenia mu polisy zawartej w innym towarzystwie ubezpieczeniowym w celu „rozpatrzenia prośby o rozwiązanie przedmiotowej polisy” (k. 15, 19). Późniejsza zmiana stanowiska pozwanego ubezpieczyciela co do braku oświadczenia powoda o wypowiedzeniu umowy, znajdująca swój wyraz w odpowiedzi na pozew, podyktowana jest zapewne taktyką obronną przyjętą na potrzeby niniejszego postępowania. Pozostaje to jednak bez wpływu na poprawne w kontekście całokształtu okoliczności faktycznych ustalenie treści oświadczenia woli powoda o zamiarze rozwiązania umowy ubezpieczenia OC.

Zgłaszając z kolei zarzut naruszenia art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz.U. z 2013,

poz. 392 ze zm., dalej: „ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych”) w zw. z art. 78 k.c. apelujący podniósł, że powód nie wypowiedział umowy ubezpieczenia bowiem nie dochował formy pisemnej wymaganej dla oświadczenia o wypowiedzeniu, nie złożył tegoż oświadczenia na piśmie.

Również to stanowisko nie zasługuje na uwzględnienie. Wprawdzie nie ulega wątpliwości, że oświadczenie powoda z dnia 26 lipca 2012 r. o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia zostało przesłane mailem, nie opatrzonym bezpiecznym podpisem elektronicznym, a zatem nie zostało złożone w formie pisemnej, wymaganej przez przepis art. 31 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Jednakże, jak słusznie zauważył Sąd I instancji, powołana wyżej norma prawna, ustanawiająca dla oświadczenia o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia wymóg zachowania formy pisemnej zwykłej, nie zastrzega jednocześnie rygoru nieważności. Niedochowanie zastrzeżonej formy pisemnej nie oznacza zatem, że nie wywołuje ona określonych w jej treści skutków prawnych. W konsekwencji nie sposób podzielić stanowiska apelującego. Uchybienie formie pisemnej z art. 31 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych nie stoi bowiem na przeszkodzie stwierdzeniu, że powód złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia OC.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że Sąd I instancji trafnie uznał, że umowa łącząca pozwanego ubezpieczyciela ze zbywcą przedmiotowego pojazdu uległa przedłużeniu z mocy prawa. Sąd odwoławczy w pełni podziela również stanowisko Sądu I instancji, wedle którego umowa ta została skutecznie wypowiedziana przez powoda w dniu 26 lipca 2012 r. i od tego dnia nie wiąże ona stron niniejszego procesu.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.